

ejendommen ved apotekerskifte overgår til efterfølgeren på rimelige vilkår. Apotekerfonden har derfor i de senere år betinget ydelse af lån til erhvervelse af apoteksejendomme af, at der på ejendommen tinglyses deklaration om, at ejendommen ved apotekerskifte skal tilbydes efterfølgeren på vilkår, der i mangel af enighed mellem køber og sælger fastsættes ved voldgift. Indenrigsministeriet og apotekerfonden har imidlertid ikke ment uden lovhjemmel at kunne formulere deklarationen således, at dens virkning bliver uafhængig af, om der endnu ved apotekerskiftet indestår lån fra apotekerfonden i ejendommen; den apoteker, til hvem lånet er ydet, vil derfor have mulighed for at få deklarationen afløst ved at indfri apotekerfondens lån, ligesom deklarationen vil kunne afløses, dersom ejendommen inden udløbet af apotekerens funktionstid sælges til trediemand, og fondens lån i forbindelse hermed indfries. Det foreslås derfor ved et nyt stk. 3 til § 65 at tilvejebringe lovhjemmel for, at ydelse af lån til erhvervelse af apoteksejendomme kan betinges af, at der på ejendommen tinglyses en deklaration om, at ejendommen ved apotekerskifte — uden hensyn til, om der på dette tidspunkt indestår lån fra apotekerfonden i ejendommen eller har fundet ejerskifte sted — skal tilbydes den nye apoteker, således at salgsvilkårene ved uenighed om disse fastsættes af det i henhold til apotekerlovens § 23, stk. 6, nedsatte nævn. Det bemærkes, at det ikke er tilsigtet med den foreslåede bestemmelse, at

afgående apotekere skal afhænde deres ejendom for en salgssum, der er mindre end det efter ejendomspriserne på stedet på det pågældende tidspunkt rimelige, men at bestemmelsen alene tager sigte på at forhindre den situation, at en apoteker udnytter sin stilling som ejer af en velbeliggende apoteksejendom — en stilling han må anses for at have opnået i kraft af apotekerfondens lån — til at opnå en pris, der overstiger det efter forholdene rimelige.

Til § 1, pkt. 20.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, pkt. 8 og 9.

Til § 2.

Der er for tiden 29 tidligere salgbare apoteker, der inden den 1. januar 1957 er overtaget af personelle apotekere. Da bestemmelsen i § 46, stk. 3, 2. pkt., om beregning af grundafgift først er trådt i kraft den 1. januar 1957, svarer disse apoteker stadig amortisationsydelse, hvilket for mange af dem er en væsentlig større ydelse, end betaling af grundafgift ville være. Der findes ikke nogen rimelig grund til, at disse apotekere skal være ringere stillet end sådanne personelle apotekere, der efter den 1. januar 1957 har overtaget et tidligere salgbart apotek, og som derfor i henhold til nævnte lovbestemmelse svarer grundafgift. Det foreslås derfor, at de heromhandlede apotekere, der svarer amortisationsydelse, skal have adgang til at overgå til grundafgift, hvilket vil være en fordel for ca. $\frac{2}{3}$ af dem.